Virgil

MIRCEA DOBRESCU ÎN FINALA EUROPENELOR DIN 1955

Campionatele continentale din 1955, din Berlinul occidental, au început de fapt într-o sală de concerte (Konzertsaal der Hochschule), unde cei 153 de boxeri, reprezentînd 23 de naţiuni, au venit să asculte cuvîntul de salut rostit de preşedintele A.I.B.A., Emile Grémaux, şi Georg Dietrich, conducătorul federaţiei vest-berlineze. După concertul orchestrei simfonice, caravana pugilistică s-a mutat la „Sportpalast", unde participanţii au început bătălia pentru titlurile de campioni ai continentului.

Debutăm printr-un insucces. Gheţu Velicu este descalificat în rundul 3, în meciul cu vest-germanul Schöppner. În schimb, Victor Şchiopu ne aduce satisfacţia unei frumoase victorii, eliminîndu-l pe Büchner (R.D.G.). Nicolae Linca a avut mult de furcă, cu tenacele Schröter ((Saar). În repriza secundă boxerul nostru „încasează" un puternic croşeu la cap şi e numărat. Linca nu se descurajează şi reia lupta cu o vigoare demnă de laudă, plasînd adversarului o avalanşă de lovituri dure. Schröter se odihneşte la podea 8 secunde. El face faţă tot mai greu presingului adversarului în ultima repriză şi, la ultima bătaie a gongului, pleacă la colţ fără nici o speranţă. Învingător, bineînţeles, Linca.

Deşi dezavantajat net de alonja şi garda inversă a irlandezului Gillroy, Mircea Dobrescu, forţează schimburi de aproape, reuşind serii fulgerătoare de mare efect. După un minut de luptă irlandezul e trimis pentru 8 secunde la podea. Mircea îşi dă seama că poate încheia repede acest meci şi, în rundul 2, îl obligă pe Gillroy să mai poposească de două ori pe prelata ringului ; directorului de luptă nu-i mai rămîne nimic de făcut decît să ceară abandonul pugilistului irlandez. După ce obţine un avantaj net în primele trei minute, Gheorghe Fiat se alege, la un clinci, cu arcada dreaptă deschisă. Dar nu din lovitură, ci dintr-un atac cu capul. Autorul acestei acţiuni neregulamentare, polonezul Niedzwiedzki nu e nici măcar avertizat. Meciul continuă, iar Fiat dă dovadă de o admirabilă putere de luptă, plasează adversarului numeroase lovituri dure şi cîştigă confortabil la puncte. C. Dumitrescu trece uşor de luxemburghezul Picknick. Ilie Dragnea domină categoric în reprizele I şi III pe englezul Foster, dar arbitrii Casanova — Spania, Nicolle — Elveţia şi Kluber — Germania occidentală îi refuză victoria. Nicolae Mîndreanu este eliminat de Horvath (Ungaria). Pugilistul maghiar cîştigă la puncte graţie tacticii folosite, aceea de a nu accepta lupta de la mică distanţă, preferată de boxerul român.

Reprezentantul nostru la categoria grea, D Ciobotaru ,a coborît din ring învins în prima sa partidă la aceste europene. El a adoptat o tactică nepotrivită, aşteptînd prea mult atacurile boxerului sovietic Soţikas, care a avut avantaj în fiecare repriză. V. Ţiţă a pierdut meciul cu Koutny (Cehoslovacia), iar Fiat a fost victima arbitrilor. Uşor avantaj în primul rund (pentru Fiat), egalitate în următorul şi net superior în ultimul (cînd a folosit cu succes serii de croşee şi laterale), acesta este, succint, filmul meciului său cu Lukici (Iugoslavia). Învingîndu-l pe Majdloch (Cehoslovacia), Mircea Dobrescu s-a calificat în semifinalele competiţiei, în schimb, C. Dumitrescu a capotat în faţa lui Budai (Ungaria).

Seara semifinalelor. Dobrescu plasează excelente upercuturi la ieşirea din lupta corp la corp şi-l elimină pe Behrend (R.D.G.). Linca însă, deşi avea 2 puncte avantaj la sfîrşitul partidei, este declarat învins în meciul cu francezul Annex. Este a treia decizie (după Fiat şi Dragnea) care nedreptăţeşte pe boxerii români. De altfel, imediat A.I.B.A. hotărăşte scoaterea din corpul oficialilor a judecătorilor Galagher (Irlanda) şi Kubler (Germania occidentală). În finală, Mircea Dobrescu luptă cu mare ambiţie, dar Basel (Germania occidentală) se impune în lupta de la distanţă şi cîştigă la puncte, cu un avantaj minim.

Romeo CALARAŞANU

Campionii Europei-ediţia 1955 : Basel (Germania occidentală), Stefaniuk (Polonia), Nichols (Anglia), Kurschat (Germania occidentală), Drogosz (Polonia), Gargano (Anglia), Pietrzykowski (Polonia), Şatkov (U.R.S.S.), Schöppner (Germania occidentală), Soţikas (U.R.S.S.).

Campion la „clasa medie" (Virgil Salvanu)

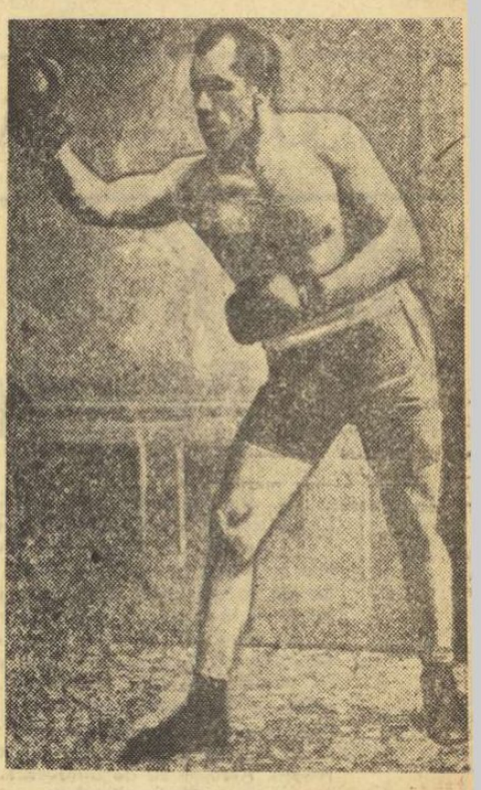

300 de coroane celui ce îndrăzneşte (Dumitru Argăseală)

Pumnaci, pe vremea cînd nici nu ne născusem...

Acum, în preajma campionatelor europene ce vor avea loc în ţara noastră, să ne aducem aminte de unii dintre pionierii boxului românesc şi de primii paşi făcuţi în acest sport.

Unul dintre aceştia este ing. arhitect **Virgil Salvanu.** Născut în comuna Ceaba, jud. Cluj, în anul 1890, Salvanu îşi face liceul la Gherla unde ia contact pentru prima dată cu sportul practicînd gimnastica, disciplină în care se remarcă foarte repede. Citind în ziarele vremii despre marii campioni ai lumii la box şi lupte, în sufletul lui Salvanu încolţeşte ideea de a practica un sport în care să nu fie întrecut de nimeni în ţară şi străinătate. Ajuns student la Budapesta, unde urmează Institutul Politehnic, Salvanu practică boxul, luptele şi chiar fotbalul în cadrul **secţiei sportive** a Societăţii studenţilor români „Petru Maior".

CAMPION LA „CLASA MEDIE"

Sub îndrumarea antrenorului american de culoare Bobby Dobbs, foarte apreciat în acea vreme, Salvanu practică sistematic boxul, făcîndu-se repede cunoscut în Transilvania, în cercurile sportive din Austro-Ungaria precum şi mai departe. Astfel, în anul 1912 devine campion de box al Ungariei la „clasa medie". În anul următor (1913), în compania unor boxeri din Germania, Anglia şi Danemarca, Salvanu dispută la Budapesta acelaşi campionat. Întîlnind în finală pe englezul Tom Smith, unul dintre cei mai buni boxeri europeni, îl învinge de o manieră categorică, juriul acordînd însă decizia la puncte lui Smith pe motivul că acesta „are mai multă experienţă". În anul 1914 Salvanu cîştigă titlul de campion al Ungariei şi la lupte. Îl întîlnim apoi după primul război mondial reprezentînd ţara noastră, împreună cu călăreţi români, la jocurile interaliate de la Paris (1919), unde se clasează pe un merituos loc trei.

Numit în anul 1919 ca arhitect al oraşului Cluj, la înfrumuseţarea căruia a contribuit din plin, Virgil Salvanu, acest om cu „braţe de fier" şi minte sclipitoare, a cărui robusteţe şi vigoare se păstrează aproape intacte, n-a trădat niciodată mişcarea sportivă şi sportul căruia i-a dedicat o parte din viaţa sa.

CLAUZA MECIULUI — 300 COROANE !

Un alt pionier al boxului românesc poate fi considerat campionul româno-american **Dumitru Argăseală,** după cum îl prezentau în paginile lor din anul 1913, ziarele „Gazeta Transilvaniei" şi „Românul". Originar din Satulung (azi Săcele, jud. Braşov), a plecat în America de Nord (1901) unde a devenit boxer de prim rang. A susţinut — pînă în anul 1913 — 104 meciuri cu cei mai celebri boxeri din Europa, Mexic şi S.U.A. (printre care şi boxerul de culoare Henry Perdi), cîştigînd 78 dintre ele.

Dorind să-şi revadă ţinuturile natale şi familia, îl regăsim pentru puţină vreme pe Dumitru Argăseală, în toamna anului 1913, în Transilvania. Cu această ocazie el va organiza una dintre puţinele gale de box ce au avut loc înaintea primului război mondial în această parte a ţării noastre. Gala de box fixată pentru data de 22 septembrie (5 octombrie 1913) în sala hotelului nr. 1 din Braşov avea în program ca uvertură trei meciuri între amatorii acestui sport din localitate şi apoi meciul vedetă dintre Dumitru Argăseală şi campionul maghiaro-francez Kocsis Jozsef, „concuraţi în pauzele dintre meciuri, pentru distrarea publicului, de către muzica militară". Intrarea la gală s-a făcut contra cost, între una şi patru coroane biletul, în funcţie de categoriile locurilor. Probabil că din aceşti bani Dumitru Argăseală trebuia să plătească lui Kocsis suma de 300 de coroane (clauza meciului), în cazul cînd acesta va rezista pumnilor lui Argăseală timp de o oră.

K.O. ÎN RUNDUL TREI

Înaintea desfăşurării meciului vedetă, urma să se dea citire regulamentului de box pentru a informa pe cei prezenţi despre modul de desfăşurare a unei astfel de întîlniri, lucru de altfel făcut şi în paginile ziarului „Gazeta Transilvaniei" din dimineaţa galei. Aflăm astfel că meciurile de box se desfăşurau în runduri de cîte trei minute cu o pauză de un minut în care timp secundanţii ştergeau corpul combatanţilor. Un juriu special — arată ziarul — dădea semnalul de începere a fiecărei reprize. Lupta lua sfîrşit atunci cînd unul dintre boxeri, în decursul unui rund, căzînd la pămînt, nu se putea reculege timp de 10 secunde spre a continua lupta. Se putea întîmpla ca meciul să ţină o oră, dar, după cum remarca anonimul cronicar de sport, acest lucru era o raritate. În cazul acesta juriul declara învingător pe acela „care s-a luptat mai bine şi mai frumos, aplicînd contrarului cele mai multe şi mai zdravene lovituri". Remarcînd popularitatea de care se bucură acest sport în viaţa poporului american, cronicarul conchide că, în decursul meciurilor, secundanţilor şi publicului spectator le este interzis să se amestece în desfăşurarea luptei, avertizînd pe braşoveni că un astfel de amestec „ilicit" ar avea urmarea ca Dumitru Argăseală să refuze acordarea premiului de 300 de coroane adversarului său.

Meciul amintit şi popularizat prin afişe şi în paginile presei cotidiene a avut o desfăşurare scurtă. După opt minute de luptă (în rundul al treilea), Dumitru Argăseală a ieşit învingător prin k.o. Negăsindu-şi un adversar pe măsura forţelor sale, după ce încearcă acest lucru şi la Arad (octombrie-noiembrie 1913). Dumitru Argăseală părăseşte Transilvania, îndreptîndu-se iarăşi spre America.

Nicolae CORDOŞ,
Tiberiu CORNEŞANU

Polonia cu Rudkowski, dar fără Kulej...

Corespondenţă specială din Varşovia

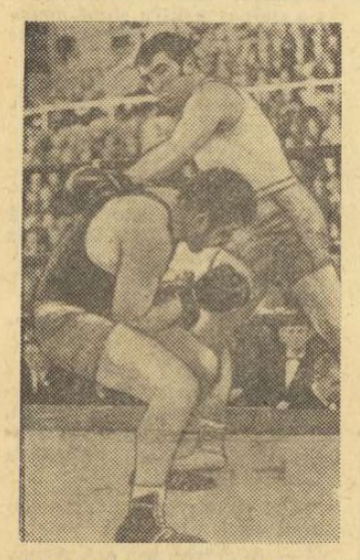

În lipsa lui Trela, titlul la categoria grea a revenit lui Denderys (în dreapta), care l-a învins în finală pe Kubacki

Recent, în moderna hală sportivă din oraşelul Mielec, s-au încheiat întrecerile celei de a 40-a ediţii, jubiliară, a campionatului de box al Poloniei — eveniment de maximă importanţă anul acesta căci a constituit un criteriu de selecţie pentru campionatele europene pe care le va găzdui Bucureştiul.

La turneul final, la care au luat parte 171 de boxeri, au lipsit, din păcate, din motive mai mult sau mai puţin scuzabile, cîţiva dintre sportivii care au urcat pe ringurile Jocurilor Olimpice de la Mexico : vice-campionul olimpic şi campionul european al categoriei uşoare, Grudzien, care a abandonat cariera competiţională, Olech, Galazka, Kasprczyk, Stachurski şi Trela.

Între aceste coordonate, aspra „bătălie" pentru cele 11 centuri a desemnat următorii învingători :

— semimuscă : **Roman Rozek** (Turów Bogatynia), în vîrstă de 27 de ani, pentru a doua oară campion al Poloniei. Antrenat de Zenon Stefaniuk, Rozek, de profesie operator miner, a susţinut pînă acum 108 întîlniri, din care a pierdut 10 şi a terminat cinci la egalitate ;

— muscă : **Jerzy Wichman** (Gwardia Varşovia), în vîrstă de 24 ani, de asemenea campion naţional pentru a doua oară. Din cele 135 de meciuri susţinute, campionul mustelor, antrenat de fosta glorie a pugilismului polonez, Walasek, a pierdut 18, realizînd totodată opt meciuri egale. De remarcat că Wichman este de meserie bucătar ;

— cocoş : **Janislaw Kardas** (Gwardia Lodz), în vîrstă de 26 ani, campion al Poloniei pentru prima oară ;

— pană : **Jan Prochon** (Legia Varşovia), în vîrstă de 21 de ani, repetă performanţa obţinută anul trecut. Elevul lui Stanislaw Wasilewski a pierdut 11 partide din cele 93 pe care le-a susţinut în scurta sa carieră ;

— semiuşoară : **Jan Szczepanski** (Legia Varşovia), 30 ani, campion al Poloniei pentru a treia oară consecutiv ;

— uşoară : **Jerzy Kulej** (Gwardia Varşovia), 29 ani, campion al Poloniei pentru a şaptea oară ;

— semimijlocie : **Sylwester Kaczynski** (Legia Varşovia), 32 ani, campion al Poloniei pentru a treia oară ;

— mijlocie uşoară : **Wieslaw Rudkowski** (Legia Varşovia), de patru ori campion naţional ; 155 meciuri, opt înfrîngeri, două „remize" ;

— mijlocie : **Edmund Hebel** (Litoral Gdansk), pentru prima oară omul nr. 1 al categoriei ; 21 de ani, student, a disputat 82 de meciuri, pierzînd 4 ;

— semigrea : **Jan Fabich** (Litoral Gdansk), 27 de ani, de asemenea pentru prima oară campion al Poloniei. Antrenat, ca şi Hebel, de Alek. Antkiewicz. 195 de prezenţe în ring, 22 de înfrîngeri, 7 meciuri egale ;

— grea : **Ludwik Denderys** (Gwardia Wroclaw), 25 de ani, campion al Poloniei pentru prima oară.

Aşadar, patru dintre noii campioni naţionali sînt... debutanţi pe treapta cea mai înaltă a podiumului.

Deosebit de disputată a fost finala categoriei muscă care a opus pe Wichman lui Hubert Skrzypczak. Spectatorii, care au umplut pînă la refuz sala de sport din Mielec, au fost martorii unei surprize de mari proporţii : puternicul şi bătăiosul Skrzypczak, fost campion şi vicecampion al Europei, medaliat cu bronz la Jocurile Olimpice de la Mexico, n-a reuşit să obţină victoria în faţa „scrimerului" Wichman.

La capătul celor 8 zile de întreceri, comisia de organizare a campionatelor l-a desemnat drept cel mai tehnic boxer al competiţiei pe tînărul subofiţer Rudkowski, posesorul unei necruţătoare lovituri de stînga şi al unui joc de picioare care a amintit asistenţei de cele mai bune zile ale fostului campion european Pietrzykowski.

La cîteva zile după încheierea campionatelor naţionale antrenorul federal Felix Stamm, coordonatorul tehnic al reprezentativei de box a Poloniei, a înştiinţat presa că, după toate probabilităţile, garnitura, completă, pe care o va alinia la europenele de la Bucureşti va avea următoarea configuraţie : ROZEK, WICHMAN, ANDRUSZKIEWICZ, PROCHON, CARUK, PETEK, FILIPIAK, RUDKOWSKI, HEBEL, FABICH şi TRELA.

După cum se observă, lista „europenilor" conţine numai sase dintre boxerii care au cucerit recent laurii de campioni. Surprinde, desigur, lipsa, între cei ce vor fi prezenţi la Bucureşti, a lui Kulej, dar explicaţia acestei absenţe este următoarea : dublul campion olimpic este prins de febra examenului de stat, pe care îl va susţine, la începutul lui iunie, la Institutul de educaţie fizică.

Jan WOJDYGA

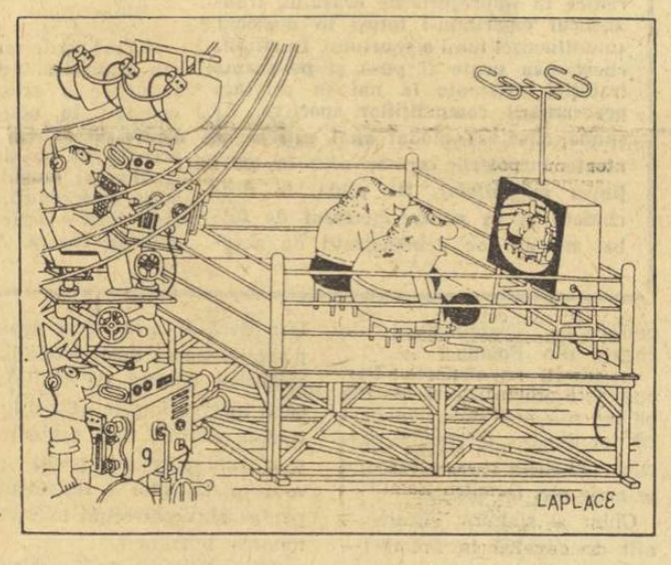

AGENDA CAMPIONATELOR EUROPENE

• O fabrică din Reghin a primit o comandă de 200 mănuşi de antrenamente (de 10, 12 şi 14 uncii), care vor fi folosite de toţi boxerii prezenţi la europene.

• *Federaţia română de specialitate a înaintat forului internaţional propunerile privind candidaţii noştri la examenul de arbitri A.I.B.A. Dacă comisia de arbitri din cadrul forului mondial va accepta propunerea F.R. Box, atunci se vor prezenta în faţa comisiei Mihai Voiculescu (Craiova), Ali Rişat (Constanţa), Petre Mihelfi (Oradea), Constantin Paraschivescu (Constanţa) şi Victor Şchiopu (Bucureşti).*

• Pînă în prezent 108 ziarişti străini şi-au cerut acreditarea la campionatele continentale de la Bucureşti. Cei mai mulţi cronicari de specialitate vor veni din Polonia, Danemarca, Iugoslavia, R.D.G. şi U.R.S.S. Ei vor avea la dispoziţie 12 cabine telefonice, 10 telexuri, o sală de lucru special amenajată.

• *Opt ringuri de antrenament vor fi amplasate în sala de atletism de la „23 August". Spaţiul afectat fiecărui ring va fi delimitat printr-o cortină, în aşa fel încît fiecare boxer să-şi poată face ultimele pregătiri ferit de... ochi indiscreţi. Se vor amenaja, de asemenea, încă două spaţii de antrenament în aer liber, în incinta complexului „23 August". Rezultă că oaspeţii vor avea la dispoziţie 10—12 ringuri de antrenament. Suficiente, dacă ne gîndim că la C.E. de la Roma toate delegaţiile străine s-au pregătit în 3 săli foarte mici.*

• Ringurile sînt gata. Realizatorii lor, muncitorii din Atelierele I.E.A.B.S. Ringul oficial măsoară 5,10x5,10 m (în interior) şi 7,10x7,10 m (în exterior). După „europene", ele vor fi donate unor centre pugilistice din provincie.

• *După 1 mai va începe vînzarea biletelor pentru G.E. Sîntem informaţi că nu se vor face abonamente.*

A fost stabilit „11"-le pentru C. E. de la Bucureşti

Recent, în moderna hală sportivă din oraşelul Mielec, s-au încheiat întrecerile celei de a 40-a ediţii, jubiliară, a campionatului de box al Poloniei — eveniment de maximă importanţă anul acesta căci a constituit un criteriu de selecţie pentru campionatele europene pe care le va găzdui Bucureştiul.

La turneul final, la care au luat parte 171 de boxeri, au lipsit, din păcate, din motive mai mult sau mai puţin scuzabile, cîţiva dintre sportivii care au urcat pe ringurile Jocurilor Olimpice de la Mexico : vice-campionul olimpic şi campionul european al categoriei uşoare, Grudzien, care a abandonat cariera competiţională, Olech, Galazka, Kasprczyk, Stachurski şi Trela.

Între aceste coordonate, aspra „bătălie" pentru cele 11 centuri a desemnat următorii învingători :

— semimuscă : **Roman Rozek** (Turów Bogatynia), în vîrstă de 27 de ani, pentru a doua oară campion al Poloniei. Antrenat de Zenon Stefaniuk, Rozek, de profesie operator miner, a susţinut pînă acum 108 întîlniri, din care a pierdut 10 şi a terminat cinci la egalitate ;

— muscă : **Jerzy Wichman** (Gwardia Varşovia), în vîrstă de 24 ani, de asemenea campion naţional pentru a doua oară. Din cele 135 de meciuri susţinute, campionul mustelor, antrenat de fosta glorie a pugilismului polonez, Walasek, a pierdut 18, realizînd totodată opt meciuri egale. De remarcat că Wichman este de meserie bucătar ;

— cocoş : **Janislaw Kardas** (Gwardia Lodz), în vîrstă de 26 ani, campion al Poloniei pentru prima oară ;

— pană : **Jan Prochon** (Legia Varşovia), în vîrstă de 21 de ani, repetă performanţa obţinută anul trecut. Elevul lui Stanislaw Wasilewski a pierdut 11 partide din cele 93 pe care le-a susţinut în scurta sa carieră ;

— semiuşoară : **Jan Szczepanski** (Legia Varşovia), 30 ani, campion al Poloniei pentru a treia oară consecutiv ;

— uşoară : **Jerzy Kulej** (Gwardia Varşovia), 29 ani, campion al Poloniei pentru a şaptea oară ;

— semimijlocie : **Sylwester Kaczynski** (Legia Varşovia), 32 ani, campion al Poloniei pentru a treia oară ;

— mijlocie uşoară : **Wieslaw Rudkowski** (Legia Varşovia), de patru ori campion naţional ; 155 meciuri, opt înfrîngeri, două „remize" ;

— mijlocie : **Edmund Hebel** (Litoral Gdansk), pentru prima oară omul nr. 1 al categoriei ; 21 de ani, student, a disputat 82 de meciuri, pierzînd 4 ;

— semigrea : **Jan Fabich** (Litoral Gdansk), 27 de ani, de asemenea pentru prima oară campion al Poloniei. Antrenat, ca şi Hebel, de Alek. Antkiewicz. 195 de prezenţe în ring, 22 de înfrîngeri, 7 meciuri egale ;

— grea : **Ludwik Denderys** (Gwardia Wroclaw), 25 de ani, campion al Poloniei pentru prima oară.

Aşadar, patru dintre noii campioni naţionali sînt... debutanţi pe treapta cea mai înaltă a podiumului.

Deosebit de disputată a fost finala categoriei muscă care a opus pe Wichman lui Hubert Skrzypczak. Spectatorii, care au umplut pînă la refuz sala de sport din Mielec, au fost martorii unei surprize de mari proporţii : puternicul şi bătăiosul Skrzypczak, fost campion şi vicecampion al Europei, medaliat cu bronz la Jocurile Olimpice de la Mexico, n-a reuşit să obţină victoria în faţa „scrimerului" Wichman.

La capătul celor 8 zile de întreceri, comisia de organizare a campionatelor l-a desemnat drept cel mai tehnic boxer al competiţiei pe tînărul subofiţer Rudkowski, posesorul unei necruţătoare lovituri de stînga şi al unui joc de picioare care a amintit asistenţei de cele mai bune zile ale fostului campion european Pietrzykowski.

La cîteva zile după încheierea campionatelor naţionale antrenorul federal Felix Stamm, coordonatorul tehnic al reprezentativei de box a Poloniei, a înştiinţat presa că, după toate probabilităţile, garnitura, completă, pe care o va alinia la europenele de la Bucureşti va avea următoarea configuraţie : ROZEK, WICHMAN, ANDRUSZKIEWICZ, PROCHON, CARUK, PETEK, FILIPIAK, RUDKOWSKI, HEBEL, FABICH şi TRELA.

După cum se observă, lista „europenilor" conţine numai sase dintre boxerii care au cucerit recent laurii de campioni. Surprinde, desigur, lipsa, între cei ce vor fi prezenţi la Bucureşti, a lui Kulej, dar explicaţia acestei absenţe este următoarea : dublul campion olimpic este prins de febra examenului de stat, pe care îl va susţine, la începutul lui iunie, la Institutul de educaţie fizică.

Jan WOJDYGA

AGENDA CAMPIONATELOR EUROPENE

• O fabrică din Reghin a primit o comandă de 200 mănuşi de antrenamente (de 10, 12 şi 14 uncii), care vor fi folosite de toţi boxerii prezenţi la europene.

• *Federaţia română de specialitate a înaintat forului internaţional propunerile privind candidaţii noştri la examenul de arbitri A.I.B.A. Dacă comisia de arbitri din cadrul forului mondial va accepta propunerea F.R. Box, atunci se vor prezenta în faţa comisiei Mihai Voiculescu (Craiova), Ali Rişat (Constanţa), Petre Mihelfi (Oradea), Constantin Paraschivescu (Constanţa) şi Victor Şchiopu (Bucureşti).*

• Pînă în prezent 108 ziarişti străini şi-au cerut acreditarea la campionatele continentale de la Bucureşti. Cei mai mulţi cronicari de specialitate vor veni din Polonia, Danemarca, Iugoslavia, R.D.G. şi U.R.S.S. Ei vor avea la dispoziţie 12 cabine telefonice, 10 telexuri, o sală de lucru special amenajată.

• *Opt ringuri de antrenament vor fi amplasate în sala de atletism de la „23 August". Spaţiul afectat fiecărui ring va fi delimitat printr-o cortină, în aşa fel încît fiecare boxer să-şi poată face ultimele pregătiri ferit de... ochi indiscreţi. Se vor amenaja, de asemenea, încă două spaţii de antrenament în aer liber, în incinta complexului „23 August". Rezultă că oaspeţii vor avea la dispoziţie 10—12 ringuri de antrenament. Suficiente, dacă ne gîndim că la C.E. de la Roma toate delegaţiile străine s-au pregătit în 3 săli foarte mici.*

• Ringurile sînt gata. Realizatorii lor, muncitorii din Atelierele I.E.A.B.S. Ringul oficial măsoară 5,10x5,10 m (în interior) şi 7,10x7,10 m (în exterior). După „europene", ele vor fi donate unor centre pugilistice din provincie.

• *După 1 mai va începe vînzarea biletelor pentru G.E. Sîntem informaţi că nu se vor face abonamente.*

SINGUR PRINTRE STRĂINI...

Viaţa romanţată a lui Toma Aurel

V. Visul cel mare s-a împlinit

Plouă... „La grande bataille" se amînă pentru luni 28 iulie 1936. Arena Venus freamătă de spectatori. În meciurile internaţionale premergătoare marii partide românii obţin victorii prin Gh. Popescu şi Mielu Doculescu (la Malvich şi — respectiv — Cassadei) iar Lucian Popescu termină la egalitate cu Dell' Orto. Început de bun agur. Să vedem acum ce va face Tomiţă ! Aceasta e seara la care visează ei de ani de zile, prin bistrourile pariziene, pe malurile Dîmboviţei sau ale Dunării... Iată-l, se apropie de ring în halat albastru, înconjurat de o gardă de soigneuri şi prieteni, surizător, plin de încredere. Papa Leclerc, în schimb, pare vizibil emoţionat. Acum escaladează corzile ringului Poppy Decico, campionul Europei. Francezul poartă tot un halat albastru, dar pare mai îngîndurat. Austriacul Fischer cheamă combatanţii la mijlocul ringului. Fotografii declanşează obiectivele. După primul gong, cei doi pugilişti se iscodesc fără a se încumeta să atace. Decico aruncă prima lateralã pe care Toma o evită. Apoi campionul revine cu lovituri dure la corp. Toma pare cam greoi. În schimb Decico lasă o impresie covîrşitoare. E rapid şi atacă plin de dexteritate. În repriza a 2-a, Toma îşi ia vînt ca de obicei, plasează un swing de stînga şi iese victorios dintr-o controversă la corp. Decico îi plăteşte însă imediat cu aceeaşi monedă. Egalitate. În mansa a treia, Toma Aurel atacă din primele secunde. Formidabil ! Decico a căzut fulgerat de o dreaptă în plină bărbie. Toma, uluit şi el, încremeneşte. Arbitrul îl împinge spre colţ, ca să-l numere pe Decico, dar Toma tot nu se clinteşte, în sfîrşit, pleacă în colţul său, dar Iyonezul a avut răgazul necesar să-şi revină. Cu o săritură de panteră îl surprinde pe Toma şi-i administrează o porţie suculentă de lovituri. Arena a îngheţat cu strigătul „hai Toma" pe buze. Revenirea lui Poppy Decico pare incredibilă. Totuşi acesta e adevărul. Decico s-a remontat şi e acum rîndul românului să treacă prin clipe grele. Gong ! Leclerc îl masează cu energie pe Toma şi-i şopteşte la ureche : **„Te-a lovit rău ?" „Un upercut la corp... Ăla a fost tare de tot". „Respiră lung... aşa... Repriza asta stai la cutie !"** Toma strînge cauciucul protezei între dinţi şi porneşte spre Decico. Lyonezul ştie c-a lovit puternic şi zîmbeşte. Surîde pentru prima oară în această seară. Apoi atacă. Toma evită abil rafalele şi împinge înainte directul de stînga. **„Uşor, monsieur, mai suntem şi noi pe aici !"** Trece şi repriza a cincea. Defensiva a mers bine. Toma şi-a revenit şi soarbe cu lăcomie aerul rece. **„Bien ?"**, îl chestionează papa Leclerc, la colţ. **„Ça va, papa". „Allons, à la guerre comme à la guerre... Mais, prudence... mon ami".** Arena Venus e un templu al tăcerii. Toţi spectatorii au respiraţia tăiată de replica lui Decico. Se aude din nou bătaia gongului. Repriza a 6-a. Şi, deodată, vuietul glasurilor cuprinde întreaga arenă. Mai întîi ca o tălăzuire molcomă de valuri, apoi deodată asurzitor, ca-revărsarea unei imense cascade. Toma Aurel este iarăşi peste Decico. Atunci cînd toţi credeau că e gata Toma s-a repezit, plin de forţă şi hotărîre, la atac. Lyonezul e pistonat la cap şi corp şi din torentul de lovituri se alege cu arcada spartă. Toma se agaţă de el şi îl piseazã mai departe la corp fără milă... Decico sîngerează, îşi blochează arcada, dar primeşte lovituri de pretutindeni şi abia se dezmeticeşte în colţ, cînd Tassin îi varsă găleata de apă în cap. De acum, Toma nu mai poate fi „stopat". Atacurile sale sînt tot mai numeroase, tot mai violente. Parcă abia acum a-nceput meciul. În repriza a 9-a, campionul se refugiază în corzi, încurajat frenetic de public. Toma îl judecă pe îndelete. Urmează repriza a 10-a. Spre uimirea generală, românul nu mai insistă. Se aud imputări din public : **„Atacă, Toma... Ce stai ? Îl ai în mînă... Ce aştepţi ?"** Dar el şi-a pregătit replica pentru repriza a 11-a. Ca un uragan, porneşte spre Decico. Iată-l pe Toma pe incomparabilul Toma ! Se bate cu o ambiţie care uluieşte întreaga arenă. Pe ring parcă e acum un singur om : Toma Aurel. Loviturile cele mai năpraznice din cîte au văzut bucureştenii se opresc toate în Decico, care debordat de această alură infernală, se retrage spre colţul lui şi lasă înfrînt, braţele jos. Tassin, managerul său care ţinea buretele pregătit de vreo două minute... îl aruncă în ring. Decico a renunţat la luptă şi la titlul european ! Arena Venus e acum un iad. Un strigăt uriaş e scandat de mii de voci : **„Toma Aurel... Campionul... Campionul!"**. Cu braţele larg desfăcute spre cerul de iulie, Toma Aurel cheamă parcă toate stelele să lumineze cel mai mare triumf al vieţii sale ! E acum noul campion al Europei la categoria cocoş. Arbitrul Fischer declară : **„N-am crezut să găsesc în România un boxer atît de formidabil. Chiar dacă nu abandona, Decico pierduse net la puncte".** Toma Aurel jubilează : **„Sînt fericit. De o mie de ori fericit. Titlul e acum în mîinile mele. Decico e un boxer brav".** Excampionul, tamponîndu-şi arcada rănită, recunoaşte : **„Am fost învins de un om mai bun ca mine. Toma Aurel e un campion autentic. Are o voinţă de fier şi un pumn de oţel. Eu am simţit şi una şi alta..."**

Peste trei săptămîni, Toma Aurel îşi ia din nou rămas bun de la Bucureşti. Pleacă cu avionul spre Paris. Îl aşteaptă alte angajamente. „Cota" sa e acum mult avansată. Pe aeroport, o ultimă fluturare de mînă, şi cîteva cuvinte acoperite de zgomotul elicei de avion :

— O să auziţi de mine... fraţilor.

Pasărea de aluminiu se înalţă spre azurul cerului de august. Se mai zăreşte cîteva minute apoi piere, înghiţită de scama norilor albicioşi. Avionul îl duce iarăşi printre străini departe... Şi Toma Aurel ştie prea bine că acolo nu va avea alt sprijin decît în braţele sale viguroase în pumnii aceştia aprigi, învăţaţi încă de mici cu asprimea ciulinilor din Bărăgan...

Şt. Papană se acoperă de glorie la mitingul aviatic de la Los Angeles. Pierre Gallien cîştigă Turul României la ciclism. Joe Louis îi lichidează prin K. O. pe Jack Sharkey şi Al. Ettore. Milică Teodorescu, după două victorii la Istanbul, pleacă spre Paris, unde Vasile Şerbănescu mai face o ispravă, depăşindu-l net la puncte pe Tino Rolando. Joe Louis umblă după Braddock care nu vrea să-şi apere titlul suprem. Înfuriat, negrul, declară ziariştilor : **„Dacă mă evită şi pe mine cum l-a evitat pe Schmelling, îl prind pe stradă şi îl bat... Dacă i-e frică, s-o spună cinstit".**

Toma Aurel se antrenează cu spaniolul Ortega. Papa Leclere perfectează pentru 27 octombrie 1936 întîlnirea cu Lorenzoni la sala Central. Deşi n-a mai susţinut un meci oficial de trei luni, Toma Aurel reuşeşte o partidă excelentă. Dreapta sa îşi face din nou datoria şi Lorenzoni e trimis în lumea viselor în repriza a 7-a. Jeff Dickson a revenit la sentimente mai bune, mai ales de cînd Toma Aurel e în posesia centurii europene. Jeff ţine neapărat să organizeze meciul cu Sangchilli, dar, ghinion, spaniolul, care nu mai face greutatea, a abandonat titlul şi s-a stabilit în Statele Unite. Liderul mondial este acum Sixto Escobar. La 1 noiembrie Sandu Ion, Milică Teodorescu şi Gherase obţin noi victorii la **Paris, iar trei săptămîni mai tîrziu, Toma asistă la întîlnirea Poppy Decico — Sandu Ion. Va fi un meci crîncen disputat pînă la ultimul sunet de gong. Sandu e la podea de două ori, iar Decico o dată. Decizia îi e atribuită francezului.**

La 26 noiembrie, va fi rîndul lui Toma Aurel să pătrundă în ringul de la Wagram. Înaintea meciului cu Bataille el răcneşte. Stă în pat cu temperatură, înconjurat de amicii săi apropiaţi. În ziua galei, Toma anunţă că va boxa şi intră pe ring cu spatele plin de ventuze ! Bataille e un adversar incomod, cu garda pe stînga. Toma se descurcă destul de greu, dar obţine decizia la puncte. Prietenii îl invită la tradiţionalul banchet, însă el refuză. Îşi strînge bine gulerul de la pardesiu şi cheamă un taxi, ca să-l ducă la hotelul său din Montmartre. Afară plouă cu găleata. În aşteptarea maşinii, Toma Aurel recapitulează în gînd fazele mai importante ale partidei cu Bataille. Deodată se simte bătut pe umeri :

— How do you do, big boy ?

Apoi necunoscutul cu trabuc în gură se recomandă : „Lew Burston, Manager de box". Omul de încredere al marelui organizator american Al. Francis.

— Unde vrei să mergi ? Poftim în maşina mea, mister Toma... E un Ford 1936. Ultimul model. Îţi place ?

George MIHALACHE

Capitolul viitor : O SINGURĂ SEMNĂTURĂ ŞI TE FAC OM !

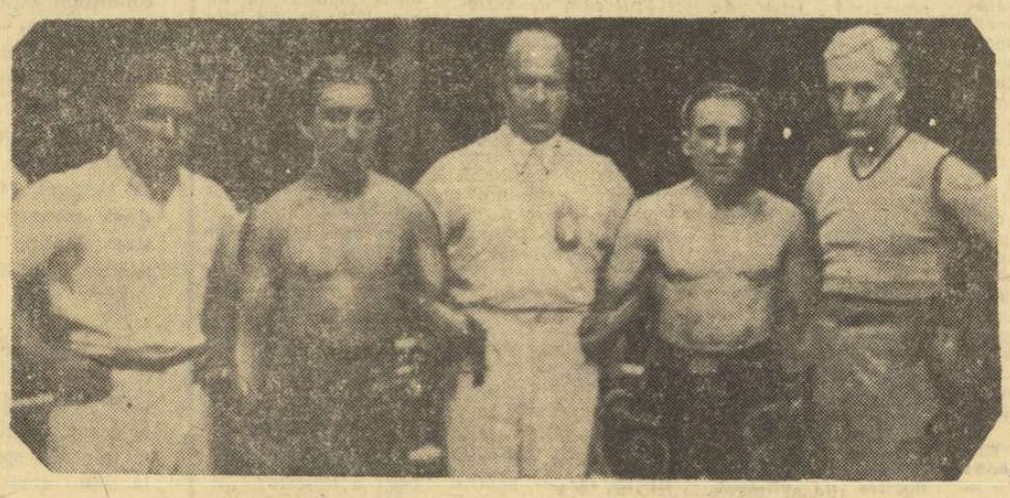

Toma Aurel (dreapta) înaintea meciului cu Poppy Decico (fotografie din colecţia antrenorului Franckie-Nour Niculescu)